

DECIZIE nr. 301 din 28 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și ale art. 271[^]1 și [art. 271[^]2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 537 din 20 iulie 2015**

Data intrării în vigoare 20-07-2015

Daniel Marius Morar	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Simina Popescu	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și ale art. 271[^]1 și [art. 271[^]2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea "Electrică Serv" - S.R.L. din București în Dosarul nr. 4.694/2/2014 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.080D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând [Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015](#), pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă, în ceea ce privește prevederile [art. 271[^]2 alin. \(1\) și \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) și ca neîntemeiată în ceea ce privește prevederile art. 271[^]1 și ale art. 271[^]2 alin. (3)-(6) din același act normativ și ale [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.694/2/2014, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și ale art. 271[^]1 și [art. 271[^]2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii. Excepția a fost ridicată de Societatea "Electrică Serv" - S.R.L. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva unei decizii a Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor privind achizițiile publice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul excepției susține, în esență, că în cuprinsul [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#) și în expunerea de motive a proiectului de lege de aprobare a ordonanței de urgență menționate nu este justificată urgența adoptării acesteia și, prin aceasta, sunt afectate drepturi prevăzute de Constituție. Necesitatea modificării [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#), care, de altfel, a suferit numeroase modificări, inclusiv în anul 2013, nu poate justifica adoptarea actului normativ criticat în condițiile art. 115 alin. (4) din Constituție. În acest sens sunt invocate exemple din jurisprudența Curții Constituționale, și anume, [Decizia nr. 104 din 20 ianuarie 2009](#) și [Decizia nr. 784 din 12 mai 2009](#).

6. De asemenea arată că prevederile art. 271[^]1 și [art. 271[^]2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#), cu modificările și completările ulterioare, condiționează și restricționează accesul liber la justiție și, contrar art. 21 alin. (4) din Constituție, impun efectuarea unor cheltuieli într-o procedură administrativ-jurisdicțională. Astfel, textele de lege menționate condiționează introducerea unei cereri de chemare în judecată sau a unei contestații administrativ-jurisdicționale de constituirea unei garanții, al cărei quantum poate ajunge la suma de 100.000 de euro. Totodată, în cazul respingerii cererii de chemare în judecată sau a contestației, indiferent dacă aceasta a fost exercitată cu bună sau cu rea-credință, autoritatea contractantă reține garanția astfel constituită, ceea ce înseamnă că justițiabilul este

sanționat pentru exercitarea dreptului, și nu pentru exercitarea abuzivă a acestuia, iar autoritatea contractantă dobândește un venit fără a fi necesar a se face dovada prejudicierii acesteia în vreun fel.

7. Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sub aspectul motivelor extrinseci de neconstituționalitate invocate. Sub aspectul criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, instanța judecătorească opinează în sensul neconstituționalității reglementărilor criticate în raport cu art. 21 din Constituție, precizând că nu doar cuantumul, ci și configurația juridică a intitulatelor "garanții de bună conduită" sunt de natură a impiedica în mod grav asupra dreptului operatorilor economici la un remediu efectiv împotriva actelor autorităților contractante. Din reglementarea națională nu reiese care este modul în care autoritatea contractantă este "protejată" prin reținerea garanției în cazul respingerii contestației/cererii/plângerii. De asemenea, legiuitorul nu definește noțiunea "comportament necorespunzător", iar din [art. 271^{^2} alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) reiese că premisa reținerii garanției nu este formularea unei contestații abuzive, eventual coroborată cu producerea vreunui prejudiciu, nici măcar a unei contestații vădit nefondate, ci, pur și simplu, formularea unei contestații, care, în cele din urmă, se poate dovedi nefondată. Instanța apreciază, așadar, că garanția de bună conduită constituie mai degrabă o sancțiune aplicată operatorilor/ofertanților pentru formularea unor contestații/cereri/plângeri neîntemeiate, nicidecum o garanție, aducând atingere accesului efectiv la o cale de atac împotriva actelor autorității contractante, precum și caracterului gratuit al jurisdicțiilor administrative.

8. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014, și ale art. 271^{^1} și [art. 271^{^2} din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 337/2006](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, acestea având următorul cuprins:

- Art. 271^{^1}: "(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.

(4) Cuantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.

(5) Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.

(6) În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)-(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271¹2 alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) Prevederile alin. (1)-(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.";

- Art. 271¹2: "(1) În cazul în care contestația este respinsă de către Consiliu sau de către instanța de judecată, atunci când contestatorul se adresează direct instanței, autoritatea contractantă are obligația de a reține garanția de bună conduită de la momentul rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată. Reținerea se aplică pentru loturile la care contestația a fost respinsă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care contestatorul renunță la contestație/cerere/plângere.

(3) Măsura prevăzută la alin. (1) nu va fi aplicată în cazul în care Consiliul/instanța de judecată respinge contestația ca rămasă fără obiect sau în cazul în care s-a renunțat la contestație/cerere/plângere, ca urmare a adoptării de către autoritatea contractantă a măsurilor de remediere necesare, în condițiile art. 256³ alin. (1).

(4) În situația în care Consiliul admite contestația, respectiv instanța competentă admite plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului de respingere a contestației, autoritatea contractantă are obligația de a restitui contestatorului garanția de bună conduită, în cel mult 5 zile de la momentul rămânerii definitive a deciziei/hotărârii.

(5) În situația în care contestatorul se adresează direct instanței de judecată și aceasta admite cererea introdusă, prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanției de bună conduită reprezintă venituri ale autorității contractante."

12. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile și limitele adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate a art. 271¹ și [art. 271¹2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#), Curtea reține că aceste prevederi legale au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, iar prin [Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 271¹ și ale [art. 271¹2 alin. \(3\)-\(6\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor la instanța judecătorească este o cale de atac, aspect ce reiese atât din prevederile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#), care constituie reglementarea specială în materia achizițiilor publice, cât și din cele statuate prin jurisprudența Curții Constituționale, referitoare la calea de atac împotriva deciziei organului de jurisdicție administrativă. În acest sens este [Decizia nr. 296 din 22 mai 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 1 august 2014.

14. Referitor la legitimitatea constituțională a procedurilor administrativ-jurisdicționale, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat, de principiu, că instituirea unei proceduri administrativ-jurisdicționale nu contravine dispozițiilor constituționale, atât timp cât decizia organului administrativ de jurisdicție poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești, iar existența unor organe administrative de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești, în condițiile legii, sens în care este [Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și [Decizia nr. 284 din 27 martie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012. De asemenea, pe lângă această exigență, desprinsă din jurisprudență, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, jurisdicțiile speciale administrative trebuie să fie facultative și gratuite, în acest sens, fiind și [Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014.

15. În ceea ce privește gratuitatea jurisdicțiilor-administrative raportată la prevederile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#), analizând dispozițiile ce reglementează procedura soluționării contestațiilor în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Curtea a constatat că nu există nicio normă care să ateste existența vreunei taxe sau cauțiuni care să se facă venit la bugetul de stat sau la bugetul autorității administrativ-jurisdicționale. Curtea a reținut că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională. În acest sens este [Decizia nr. 282 din 27 martie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012.

16. Dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) nu fixează imperativ urmarea căii de atac administrativ-jurisdicționale, ci o prevăd ca facultate de care beneficiază persoana care se consideră vătămată. De

altfel, rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut această cale a fost aceea de a institui o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept, având în vedere faptul că soluționarea contestațiilor în materia achizițiilor publice este necesar să se desfășoare și să se judece după o procedură caracterizată prin celeritate. Existența acestei căi nu împiedică respectiva persoană să apeleze direct la calea de atac judiciară, în măsura în care apreciază că aceasta îi servește mai bine interesele. Nicio dispoziție din cuprinsul [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) nu prevede că actele autorităților contractante pot fi atacate numai la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum nicio dispoziție din același act normativ nu împiedică persoana să se adreseze numai instanțelor de judecată. Neexistând stabilită o interdicție în privința sesizării directe a instanțelor de judecată, persoanele pot recurge la această sesizare, în acest sens fiind și [Decizia nr. 284 din 27 martie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012.

17. Față de cele prezentate mai sus, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia "Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite".

18. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), Curtea, în jurisprudența sa, a statuat în mod constant că liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări; competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, prevederile criticate fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit căroră "Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege", sens în care este [Decizia nr. 221 din 21 aprilie 2005](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 17 iunie 2005.

19. În acest context, Curtea a reținut faptul că, astfel cum reiese din preambulul [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#), care modifică și completează [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#), legiuitorul delegat, având în vedere necesitatea adoptării unor măsuri urgente care să fluidizeze procedura de atribuire a contractelor de achiziții publice și care să protejeze autoritățile contractante împotriva depunerii unor contestații abuzive care tind să modifice scopul pentru care au fost instituite căile de atac în domeniul achizițiilor publice, a instituit garanția de bună conduită. Așadar, prevederile de lege criticate, prin instituirea garanției de bună conduită, astfel cum aceasta a fost introdusă prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#), reglementează reguli procedurale specifice cu privire la judecarea contestației în materia achizițiilor publice, fără a putea fi calificate ca fiind o îngrădire a dreptului de acces liber la justiție.

20. În consecință, Curtea nu a reținut critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3) - (6) din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#), raportată la art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție.

21. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, ca urmare a faptului că prevederile legale criticate impun obligația constituirii garanției de bună conduită doar pentru una dintre părțile litigiului de achiziție publică, anume operatorul economic participant, nu și în sarcina autorității contractante, Curtea a constatat că această critică este neîntemeiată, întrucât, astfel cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care acestea sunt create.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, soluția și considerentele cuprinse în deciziile anterior menționate își găsesc aplicabilitatea și în cauza de față.

23. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#), formulată în raport cu art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, Curtea reține că emiterea acesteia a fost justificată în preambulul actului normativ, prin necesitatea adoptării unor măsuri urgente, care să fluidizeze procedura de atribuire a contractelor de achiziții publice și care să protejeze autoritățile contractante împotriva depunerii unor contestații abuzive, care au modificat scopul pentru care au fost instituite căile de atac în domeniul achizițiilor publice. Au fost avute în vedere următoarele: importanța evitării riscului diminuării gradului de cheltuire a fondurilor alocate, inclusiv a fondurilor europene; imposibilitatea de a solicita cheltuieli la rambursare, ceea ce conduce la o stagnare a gradului de absorbție, conform datelor statistice, ținând cont de faptul că o prioritate majoră a Guvernului o constituie îmbunătățirea gradului de absorbție a fondurilor UE, în scopul evitării consecințelor negative care derivă din disfuncționalitățile sistemului, respectiv: pierderea finanțării externe, cauzată de prelungirea procedurii de atribuire; întârzierea implementării unor proiecte de interes general; apariția unor disfuncționalități în ceea ce privește activitatea autorităților contractante, datorate neachiziționării în timp util a produselor, serviciilor și/sau lucrărilor necesare desfășurării activităților curente etc.; împovărarea personalului cu atribuții în gestionarea procedurilor de achiziții publice; existența unui număr foarte mare de contestații care afectează eficiența Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, pentru evitarea dezangajării automate a fondurilor alocate României și pentru a asigura o creștere continuă a gradului de absorbție.

24. În același sens, Nota de fundamentare a actului normativ criticat face referire la apariția unor disfuncționalități care determină întârzieri anormale în procesul de achiziție și o utilizare abuzivă a prevederilor aferente căilor de atac în acest domeniu.

25. În aceste condiții, Curtea constată că Guvernul, motivând urgența adoptării actului normativ criticat, a intervenit legislativ pentru urgentarea și fluidizarea procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, fără a încălca art. 115 alin. (4) din Constituție.

26. Cât privește invocarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție, Curtea reține că, în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție, prevederile [art. 1 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#), prin care, în cuprinsul [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#), au fost introduse dispozițiile art. 271[^]2 alin. (1) și (2), constatate ca fiind neconstituționale prin [Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015](#), și-au încetat efectele juridice. În aceste condiții, din analiza celorlalte prevederi ale ordonanței de urgență criticate, prin prisma criticilor de neconstituționalitate formulate în cauză, Curtea reține că acestea nu cuprind norme de natură să afecteze drepturi sau libertăți prevăzute de Constituție și, prin urmare, Curtea constată că susținerea autorului excepției apare, sub acest aspect, ca fiind lipsită de temei.

27. În același timp, Curtea precizează că, prin [Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015](#), citată mai sus, a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271[^]2 alin. (1) și (2) din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#), constatând că aceste norme sunt neconstituționale. În aceste condiții sunt incidente dispozițiile [art. 29 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), potrivit cărora "Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale". Ca urmare, având în vedere că data sesizării Curții Constituționale este anterioară publicării [Deciziei nr. 5 din 15 ianuarie 2015](#) în Monitorul Oficial al României, Partea I, Curtea constată că excepția art. 271[^]2 alin. (1) și (2) din [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) a devenit inadmisibilă.

28. Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în cauză, instanța judecătorească urmează să respecte [Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015](#), atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acestea se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul [art. 29 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenței Curții - de exemplu, [Decizia nr. 404 din 3 iulie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 11 august 2014 - prezenta decizie, în temeiul deciziei de constatare a neconstituționalității, poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor articole în speță.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea "Electrică Serv" - S.R.L. din București în Dosarul nr. 4.694/2/2014 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 271[^]1 și ale [art. 271[^]2 alin. \(3\)-\(6\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și ale [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2014](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 271[^]2 alin. \(1\) și \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006](#) privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,

DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,

C.T.C.E. Piatra Neamt